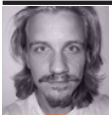

UMBORÐ ERU ALLIR EINS

HVØRT ÁR Á HVÍTUSUNNU VERÐUR JOHANNA MANNAÐ VIÐ ØLLUM ØÐRUM ENN SJÓMONNUM. – MENN KOMA ÚR ØLLUM LANDINUM OG FRÁ ØLLUM FAKBÓLKUM, MEN UMBORÐ ERU ALLIR EINS, SIGUR BÁRÐUR SIMONSEN, FYRISKIPARI AV TÚRINUM, SUM Í ÁR GEKK TIL HEBRIDURNAR

SLUPPTÚRUR

Rólant Waag Dam
rolant@sosialurin.fo

Teir, sum vóru við á túrinum seinast, verða altíð bodnir við aftur. Eingin verður settur av. Liggur ikki fyri hjá onkrum, so verður plássið umborð boðið víðari. Soleiðis verður Johanna mannað hvørja hvítusunnu og útskiptingin er ikki stór, tí menn hava illa fingið fast undir føtur aftur, áðrenn teir byrja at gleða seg til næsta hvítusunnutúr.

– Vinarlagið er ótrúligt umborð, og felagsskapurin er fantastiskur. Flestu okkara síggjast bara nakrar fáar ferðir um árið, umborð á Johannu, á ólavsøku ella til onkran fót bóltsdyst, men hóast hetta tykist tað sum um, at vit eru uppvaksnir saman, greiðir Bárður Simonsen frá, sum 20. mai kom aftur av árliga hvítusunnutúrinum, ið hesaferð gekk til Hebridurnar.

– Vit plaga at halda okkum millum 180 og 220 fjórðingar, alt eftir hvar vit fara, og í ár var tað so Stornoway, høvuðsstaðurin á Hebridunum, sigur Bárður.

Hann skipar fyri túrinum, meðan Hans í Líðini er skipari.

– Hans er ein fantastiskur skipari. Hann er lættur at hava við at gera, og eigur sín stóra lut í, at túrarnir altíð eru so góðir, sigur Bárður.

Aðalstjórar og prestar

At vera skipari á einum túri av hesum slagnum, krevur eisini eitt serligt handlag. Manningin er fjøllbroytt, tí menn koma úr øllum landinum og úr ógvuliga ymsum fakkbólkum.

– Her er alt frá stjórum, aðalstjórum, prestum, arkitektum, handverkarum og so framvegis, men umborð eru allir

MYNDIR: HANS DÁVID DAM

líka. Her er einki, sum eitur snobbari, tí umborð eru allir manning á Johannu, sigur Bárður.

Allir altíð saman

Farið verður hvørt ár seinnapartin mikudagin fyri hvítusunnu. Hóskvøldið plagar Johanna at verða komin undir land, og fríggjamorgun verður so farið inn.

– Vit gera alt í felag. Fríggjadag plaga vit at finna eina svimjihøll, har vit kunnu vaska okkum, og so ganga vit annars runt í býnum, gera ørindir og taka okkum av lottum. Leygardagin hava vit altíð eina útferð á skránni, og um kvøldið er grillveitsla á dekkinum, har lokal fólk ofta vitja eisini, fortelur Bárður.

Sum tað eisini sæst á myndunum á hesum síðum, so bjóðaði ársins vitjan lokalan tónleik, umframt onkra talu og yrking, sum vórðu gjørdar til høvið.

Sunnumorgun verður kósín so sett

móti Føroyum. Meðan siglt verður, ganga menn vakt, vanliga fyra og átta. Á frivaktini eru umstøður at taka sær av lottum og gloyma seg burtur frá arbeiðsuppgávum og gerandisdegnum heima við hús.

Kanska er essensurin í góða felagsskapinum, at talan í stóran mun er um menn sum dagliga stjórna og fyriskipa, og tí sattast so væl við mótsetningin, Johannu, sum tá loyst er, flytur seg við 7-8 míla fer. Í fimm dagar er valdið givið felagsskapinum, tí er uppgávan at fáa sum best burtur úr, ásannandi gomlu orðini, at maður er mans gaman.

Johanna

*So tók at vára, og dreingir raktir av
útferðartrá savnast um teg
Kom við okkum suður um hav
– Mamma Johanna*

*Og aftur á hesum sinni leggur
tú kropp til vart ynski
Sovist skal eg royna, at sýta var ikki mín lutur
– Mamma Johanna*

*Tað fjálgar, at dreingirnir flokkast um meg
Tað var fedrar teirra, eg ól til mans
– Mamma Johanna*

*Tá var tú systur millum fleiri,
snøgg og við fólkaeydnu
Lindið var spakført og burður tín spelkin
– Mamma Johanna*

*Lívið lærði teg siðin tann, at skalt tú skunda tær,
Fær so hólga fram
– Mamma Johanna*

*Vita skal tú, at hjá dreingjum úr
gjálvi, trega og goysan
Er kaiplass í Stornoway ein forloysan
– Mamma Johanna*

*Og nú liggur tú her, og fært
sjóbúgvar bilsnar at hyggja
Undurfult handverk var slíkar snekkjur at byggja
– Mamma Johanna*

*Eins og tol títt er stórt, er mangt vási her hildið
Tí er lívgandi, at tú aftur í kvøld
leggur kropp til vart gildi
– Mamma Johanna*

*At 17 dreingir, ymiskir av aldri,
starvi og bý funnu saman
Tú ert inngangurin og skilnaðurin
í hesum gaman
– Mamma Johanna*

Stornoway 18. Mai 2013 Hans Dávid Dam